

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quovis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. V. Obedientia morientis Christi patientissima, & perseverantissima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

cui morbus omnis erat sanabilis. 6. Ecclesiasten & concionatorem in templo, in campis, in montibus, in ipisis aquis. 7. Peregrinum, qui ē loco in locum cominebat. 8. Piscatorem hominum; quod & alios exercere docuit. 9. Exorcistam demonum. 10. Convivam Pharisaeorum & plurium aliorum. 11. Annonæ præfatum, qui multa millia hominum non multis panibus saturavit. 12. Convivatorem, qui totum orbem etiamnum suo reficit convivio. 13. Egit & captivum in horro. 14. Egit & stultum in aula regia. 15. Olitorem & horrulananum egisse quis miretur, cum denique malefatem & latronem egerit in cruce? Hic peccatum igneum, & centum mihi linguis optem, ut qualicumque modo possim eloqui, quia Pater jussit, quām ea Filius obsequenter perficeret, quot personas egerit, nec enim ullius persona vilitate ab integratitate obsequii potuit absisteri. Apertissimè professus est ipse: *Defendi de celo, non ut faciam voluntatem meam, sed ejus voluntatem, quā misisti me. Ah, quām nos longē alter! agere personas volvamus, sed nemo viles; iste quidem domini, hic fortuatus, ille opulentus, iste honorati ambit personam; qui servi, mendicari cupiat, nemo est. Christus & captivus & stultus, & seditus & latro, in dō & Barabba latrone deterior haberet non recusat. Eō progressa est ipsius obedientia. O quantum chaos inter nostram & illius obedientiam!*

§. V. Obedientia morientis Christi patientissima & perseverantissima.

III. Obedientia Christi suprà quām capiamus, humilis & patiens. Hanc oris in utero Virginis, insans perfectæ rationis, certa nobis omnibus non dissimilis, novem mensibus matrem cum carcere habavit. Hymnus Ambrosii restatur: *Tu ad liberandum suscepturns hominem, non horruisti Virginis uterum. Ex utero in stabulum & præsepe. Inde in Ægyptum idolatriæ omnis plantarunt. Ex Ægypto redit Nazarethum. Hic in maternis ædibus velut homo analphabetus, vilis, indecitus, opifex mechanicus ad trigeminum ætatis annum latuit, in quo sunt omnes thesauri sapientie & scientie absconditi, quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter. Exacto anno trigesimo, cum jam ageret concionatorem publicum, quantum injuriarum & proibi, quantum famis, fatigacionis & sitis tulit, dum denique in supplici locum pertractus, in lignum infame attolleretur velut latronum coryphaeus, clavis fixus, veſtimentis affagi, spartilionis instar extensus. Hinc illa gementis voces: Iſa 21. v. 7. Ego autem sum vermis & non homo, opprobrium hominum & Iuc. cap. 9. abhæctio plebis. Nimurum filius hominis non habet, ubi caput vers. 52. sum reclinerit. Quām submissa, quām patiens obedientia!*

IV. Obedientia Christi perseverantissima. Factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Ad culmen obsequii tam ardui pervenit, cum dixit, Pater, in manu tuas commando spiritum meum. Mi Pater, surdos habeo homines, ad te igitur me verto, fidele depositarium, tibi animam meam committo. Ego quidem omnium voce destinor ad interitum, humani judicii temeritas hoc illuc raptat meam animam, sed illa in absconditam bonitatem tuae custodiam immigrabit: tibi illam commendabo. Acerbitissima quidem est hæc animæ à suo corpore avulsi, nihilominus ad nutum tuum, & honori tuo hunc calicem amarissimum exhauriam, ut præceptis tuis ex toto satisfaciam. Quia sic mandasti Pater, ut in causa hominum profunderem animam, in tuas illam manus commando. Cū igitur exhausta clepsydra supremum vite punctum fueret, quo Pater ab omni ævo filium mori voluit, inclinato capite iradidit spiritum. Nec enim manibus & pedibus affixis aliter adversus Patrem reverentiam adhibere potuit. Itaque caput inclinavit veneratus Patrem, & mortem obiit complexus humanam gentem amore perseverantissimo.

A Memento, ait Bernardus, quid Christus ne perderet obedientiam, perdidit vitam, in ipso usque inferos obsequientissimus.

Narrant, à Rogerio, viro religiosissimo, sub vita filii Rogerii nem Arsenium his talibus rogatum: Quid patiar, mihi in morte Pater, cernis, ore te igitur, jube me mori, ut moriar obediendo, & merear etiam moriendo. Anni jam sexaginta sunt, quibus ego Altissimum precor, ut mori mihi licet ad Prædictis mei arbitrium. Arsenius postulatis tam religiosis motus, Ergo, mihi Rogerio, ait, ad majus obedientia promeritum mori te jubeo, & animam tuam conditori tuo reddere. Juvet te patientissimus Jesus pro nobis in cruce mortuus. Dicatum, factum. Abbas loqui desit, & desit Rogerius vivere. Eadem se nocte fistens Arsenio defunctus, Christus Dominus, ajebat, pluris fecit mortem ex obedientia obitam, quām ullam actionem aliam in omni vita susceptam. Nimurum melior est obedientia quām victimæ, & scutare magis quam offerre adipem arietum. Quot igitur Christi actiones, quot gemitus, quot cogitationes, quot verba, tot erant obedientiae sacrificia. Hic dicit homo pulvis, vermicule superbissime, hic obedire dicit, servus hero, ancilla dominæ, monachus Abbatii, civis Principi, fuis quibus praefisi. Quoniam quasi peccatum ariolidi, repugnare, & ibid. v. 23. quasi scelus idolatriæ, nolle acquiscere. Noster Gedeon in vallo crucis, obedientie lampadem extollit & clamat: Quod me facere videtis, hoc facite; qui amat me, imitetur me. Quod facio sciamini. Non est magis serua firmiorque fidei ac obedientiae approbatio, quām si quis undique incommodis conflictatus, nolis undique oneratus, curas & dolores in Dei sinum exoneret, acquiescat spe promissionum electus. Hic Christi morientis saluberrima quatuor documenta subiectimus. Disce orare, morientis disce vivere, disce mori, disce beati.

B Ind. cap. 7. vers. 22. **C** Ind. cap. 7. vers. 17. **D** Christi morientis saluberrima quatuor documenta subiectimus. Disce orare, morientis disce vivere, disce mori, disce beati.

§. VI. Dua ad rem preceptiones.

I. Disce orare. Seriò precaturus intendat vires & 1. Disce clamet. Hoc preceptionis genus rex David creberebimè usurpans, Voce meâ, inquit, ad Dominum clama- Psal. 3. v. 5. vi, & exaudiuit me. Deus meus clamo per diem, & non exaudi- Psal. 21. v. 3. dies: & nocte, & non ad insipientiam mihi. Ad te Domine clama- Psal. 27. v. 1. mabo, Deus meu ne fileas a me. Domine Deus meus clamat me Psal. 29. v. 3. ad te, & sanasti me. Domine exaudi orationem meam, & cla- Psal. 101. v. 2. mor meus ad te veniam. Omnis pene precatio Davidis clamo fuit. Cordis clamor est precantis ardor & magnum desiderium. Quotiescumque vel cubitu surgimus, vel redimus cubitum, clamemus illud cum Christo. In ma- Psal. 30. v. 6. ntu tuas, Domine, commando spiritum meum, & una voluntatem meam, cogitationes, verba & omnes actiones meas: Domine Jesu miserere mei, & dirige me. Sunt qui numquam quieti se tradant, quin prius conscientiam excutiant, illudque singularissimè à Christo petant: Domine Jesu, per extremas illas in cruce voces, quibus Patri spiritum commendasti, te rogo, suscipe spiritum meum in fine vita meæ. Omne nostrum agere D incipiat à Deo, & in Deo finiat; ex hoc mari effluat, in hoc refluat.

Pari modo in omnibus periculis, tentationibus & rebus adversis suclamandum: Tibi, Domine, commendabo spiritum meum; ne seducar à cacoedamone. Cū de- Psal. 70. v. 9. ficerit virtus mea, ne derelinquas me. A Christus crucifixus iugi memoria traditus assidue ob oculos obverseretur. Nam & ipse Dominus memoriam nimis memori nos complexus, Ecce, ait, in manibus meis descripsi te, muri tui, Isaie t. 49. coram oculis meis semper. Tui non possum oblivisci. Quin vers. 16. nos amantissimo Servatori paria respondemus: Ecce, Domine Jesu, in corde meo, in lingua mea, in universis actionibus meis descripsi te. Licet omnia perdam, modo Christum crucifixum servem. Etiam si serpens in multas partes dissecurat, modò caput servet, reliquum corpus facile restaurat. Cor nostrum, eheu, quandocunque cutis, sollicitudinibus, ærumnis miserè discerpitur. Parum